

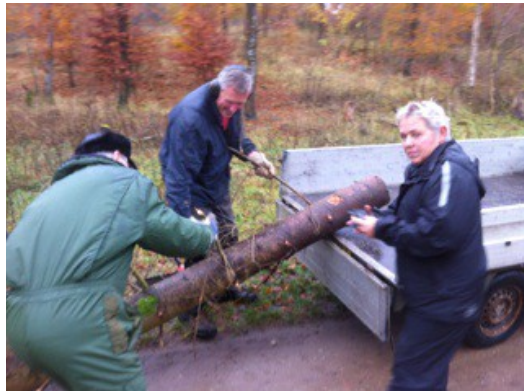
Hubertus forberedelse lørdag den 5. nov. 2016

Ja det gik jo lidt småt med tilmelding til klargøringen til vores Hubertusjagt. Men vi endte med at blive 8 stk. Lena og Aase på indeholdet, Henriette, Michael, Niels, Ole, Karsten og undertegnede Lene F. på udeholdet.

Vi startede dagen med at spise vores bragte rundstykker, det var formand Per, der desværre ikke kunne deltage, men alligevel tilbød at komme med rundstykker til det arbejdende folk. Ved bordet talte vi om ruten, springene, måden vi ville gribe det hele an på. Alle blev hørt og alle var enige. Så efter en lille times hygge, gik turen for indeholdet ud at handle og derefter i gang med rengøring, borddækning og hygge. Udeholdet fulgtes ad ud til første serie. Jeg havde fået instrukser fra formand Per, det var ikke så godt sidste år, så det måtte vi gøre bedre. Og bedre blev det, vi fik lavet en god lille serie på 3 spring, der lå lige tilpas, både for ryttere og publikum. Efter en fangefold byggede vi springene i en lille bue. Jeg ved vi slap godt fra det.

Næste serie var ved den lille låge ved vejen, de kom til at stå fantastisk godt. Meget indbydende at springe på. Vi blev enige om at det var dejligt at være alle 6 mand på holdet, det gik hurtigt og nemt. Må sige at Karsten er fantastisk, til at få de der ben til at stå, så det kan holde. Men vi talte dog også om hvordan vi kunne gøre det nemmere. Alle har jo en ide om de der opsatte spring, men man skal være med til det, for at man kan få en ide om, hvordan det er nemmest.

Derefter gik turen hen for at finde en stamme til et spring, som vi vidste er udtjent. Det er ikke nemt at finde stammer, mange er rådne og går i stykker når vi bare kigger på dem. Men alle er vist enige om, at mange af springene trænger til en ordentlig tur.

Næste punkt var Niels's serie, den var okay og Pers serie fik også en OK. Det er jo sådan at man kan få en serie opkaldt efter sig. Man skal bare have en enkelt afsidning, og derefter har serien navn. Det får mig straks til at tænke på de 2 spring vi sløjfede i år, nemlig dem vi plejer at sætte op efter børnehaven. Dem valgte vi fra, nok mest for at afkorte jagten en smule. Den kan jo kun hedde Camillas serie.

Herefter gik turen til dyb landing, der var et ønske om at vende den rundt, det gjorde vi. Ole sagde dog, at det var lige på grænsen til det kunne gå galt, den blev simpelt hen for lav. Tror vi laver den om igen. Så gik turen til børnehaven, tror mange blev overrasket over hvor dybt og ujævnt der var. Vi kunne ikke komme til at klippe græs, der var simpelt hen for vådt. Vi besluttede at køre hjem for at spise vores madpakker, vi var våde og sultne på det tidspunkt.

Vi mødtes hjemme på Østergården med indeholdet og vi kunne indtage madpakken i fællesskab. Vi talte lidt om vores prøveridning ugen før, og vi blev enige om, at det var en god rute vi har lavet i år. Bakkerne ude i Poulstrup er hårde ved de heste som ikke er vant til bakker og vi fik antallet af spring ned på 42. Som Karl-Erik sagde på Hubertusdagen: ”toovfærre, det er ålt nåk, i ku nøves med 30 å 35.” Og Karl-Erik er altså en dreven gut hvad angår Hubertusjagt. Så ham må vi hellere lytte på.

En god dag var til ende og vi kørte hjem med stor spænding til næste dag, hvor det hele skulle gå af stablen.

Referent Lene Flou